

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

«Αὕτη ἡ Ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος...»

Ἀποφάσεις μέσα στὴν πλημμυρίδα τοῦ Καινοῦ Φωτός

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί· τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

«Αὕτη ἡ Ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν Αὐτῇ»¹!...

Ἄς χαροῦμε «χαρᾶ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ»²! Ἄς πλημμυρίσωμε ἀπὸ ἀγαλλίασι καὶ εὐφροσύνη τὴν ἡμέρα αὐτή, τὴν Βασιλίδα τῶν Ἡμερῶν, τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας.

«Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα»³!

Ἔχομε συναποθάνει μὲ τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸ καὶ ἔχομε ἀναστηθῆ μαζί Του εἰς **Νέαν Ζωὴν...** Εἴμεθα πλέον «Καινὴ Κτίσις»³, **Νέα Δημιουργία...** Ἡ Χάρις τῆς Ἀναστάσεως ἔχει προκαλέσει στὴν φύσι μας μεγάλη καὶ ριζικὴ μεταβολή, μᾶς ἔχει ἀναγεννήσει.

«Δεῦτε λάβετε Φῶς ἐκ τοῦ Ἀνεσπέρου Φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν»⁴!...

Σήμερα, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Σωτῆρος μας, τὸ μεθόριο αὐτὸ μεταξὺ Κτίστου καὶ Κτίσεως, γίνεται ἡ πηγὴ τῆς Θείας Δόξης, ἡ Ὅποια διὰ τῆς Ἀναστάσεως μεταδίδεται σὲ Ἀγγέλους καὶ Ἀνθρώπους, σὲ οὐράνια καὶ ἐπίγεια καὶ καταχθόνια:

«Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶς, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἔστερέωται»⁵.

* * *

Ἀδελφοί μου φιλόχριστοι·

Σήμερα, ὅπως λέγουν οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμεθα καὶ εὐφραίνόμεθα μὲ τὸν ἀναστάντα Χριστὸ μας· μὲ τὴν ἀγιωτάτη Μητέρα Του Θεοτόκο· μὲ τὸ σῶμα μας⁶.

Ἔχομε χαρὰ μὲ τὸν Σωτῆρα μας, διότι μὲ τὴν παν-χαρμόσυνη Ἀνάστασι τοῦ θεοῦποστάτου Σώματός Του ἀνέλαβε πάλι τὴν Ζωή, τὴν Ἐξουσία, τὴν Χαρὰ καὶ τὴν Ὁραιότητα, τὰ ὅποια ὅλα εἶχαν ὑποχωρήσει καὶ φαινομενικῶς χαθῆ στο ζωοποιοῦ Πάθος Του.

Ἔχομε χαρὰ μὲ τὴν Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας, διότι πρώτη ἡ Θεοτόκος δέχθηκε τὸ πλήρωμα τῆς ἀκτίστου χαρᾶς στὸν Εὐαγγελισμό Της, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Υἱοῦ Της σήμερα, ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ.

Ἔχομε χαρὰ μὲ τὸ σῶμα μας, διότι αὐτὸ συνδοξάζεται σήμερα μὲ τὸ ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Λυτρωτοῦ μας, ὁ Ὅποιος «ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο»⁷· δίδεται εἰς αὐτὸ τὸ χάρισμα νὰ εἶναι Ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὅταν ἀναστηθῆ, νὰ μετασχηματισθῆ καὶ νὰ γίνῃ «σύμμορφον τῷ Σώματι τῆς Δόξης τοῦ Χριστοῦ»⁸, δεδοξαμένο καὶ μακάριο καὶ μεγαλοπρεπές...

* * *

Χριστῶννοι Ἀδελφοί μου·

Ἦ δόξης καὶ λαμπρότητες καὶ μεγαλεῖα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας! Πράγματι, αὕτη εἶναι «ἡ Ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος»¹... Πράγματι, σήμερα ἔχουν γίνῃ «καινὰ τὰ πάντα»³...

Καὶ μέσα στὴν πλημμυρίδα αὕτη τοῦ Καινοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Καινῆς Ἀναστάσεως, καλούμεθα νὰ ἀνανεώσωμε τὶς ὑποσχέσεις τοῦ Βαπτίσματός μας καὶ τὶς ἀποφάσεις μας, ὅτι στο ἐξῆς θὰ πορευόμεθα «ἐν καινότητι ζωῆς»⁹.

Πορεία «ἐν καινότητι ζωῆς» σημαίνει, ὅτι βιώνομε συνεχῶς τὴν ἀνακαινιστικὴ Μετάνοια· σημαίνει, ὅτι «κατανοοῦμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων»¹⁰· σημαίνει, ὅτι ἔχομε ἐπιλέξει ὡς τρόπο καὶ Ὅραμα Ζωῆς τὴν Κοινωνία μὲ τὸν Ἀναστημένο Σωτῆρα μας καὶ τὴν Διακονία τοῦ Ἀδελφοῦ μας· σημαίνει, ὅτι ἐξαγνίζομεθα διαρκῶς διὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, «καθὼς Ἐκεῖνος -ὁ Χριστὸς μας- ἀγνός ἐστι»¹¹.

Τοιοτοτρόπως, ὡς ἀνακαινισμένοι Χριστιανοί, γινόμεθα Μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας καὶ ἀποδεικνύομε ὅτι δὲν εἶναι «ματαιά» καὶ «κενὴ ἢ πίστις ἡμῶν»¹².

Τότε, ἀναζωπυρώνεται ἡ Ἐλπίδα γιὰ τὴν ὑπέρβασι τῶν προσωπικῶν καὶ συλλογικῶν καὶ ἐθνικῶν κρίσεων, γεγονός τὸ ὅποιο εἶθε νὰ χαιρέτισωμε λίαν συντόμως, μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ὑπερ-

ευλογημένης Θεοτόκου, εἰς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

† Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2011

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν ἀναστηθέντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

-
1. Ψαλμ. ριζ´ 24.
 2. Α´ Πέτρο. α´ 8.
 3. Β´ Κορινθ. ε´ 17.
 4. Τροπάριον Ἀγρυπνίας Πάσχα, ἦχος πλ. α´.
 5. Κανὸνος Πάσχα, Ὁδὴ Γ´, Τροπάριον α´.
 6. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Γυμνάσματα Πνευματικά, σελ. 271 έ., Θεσσαλονίκη 1971.
 7. Α´ Κορινθ. ιε´ 20.
 8. Πρὸλ. Φιλιπ. γ´ 21.
 9. Ρωμ. στ´ 4.
 10. Πρὸλ. Ἐβρ. ι´ 24.
 11. Α´ Ἰωάν. γ´ 3.
 12. Πρὸλ. Α´ Κορινθ. ιε´ 14 καὶ 17.